

परमगुरुश्री विजयधर्मसूरिभ्यो नमः

III
1926

23. $\frac{7}{1926}$

શ્રી નેમિનાથજીનો
નવરસો.

ध्यानी, अतिशय कठोर.

य'प'म'ध शुलाभय'ह.

અમદાવાદ.

दिनांक, ०-१-६

સેંટ બ્રાન્સ કોન્ટ્રીંગ કોલેજમાં સેંટ મરીઅલની શીખણથી
બાપ્તિ, બોન્ડી બજાર-વીનમગામ,

૧૨૦૧૨૫
ગુજરાત વિધાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ-૨૦૧૨

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૫૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નેત્રિનાથજીનો જય-રસો

વિષય

શ્રી નેમિનાથજીનો નવ-રસો.

ઢાળ પહેલી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

સમુદ્રવિજય કુળચંદ્રલો,	શામળીયાજી;	
શિવા દેવી માત મહાર,	વર પાતલીયાજી,	
એક દીન રમવા નિસર્યા,	શામળીયાજી;	
આવ્યા આમુધશાલા માંહે,	વર પાતલીયાજી,	૧
સારંગ ધનુષ ચઢાવીયું,	શામળીયાજી;	
તેણે ડોહ્યા આકાશે ઈંદ્ર,	વર પાતલીયાજી,	
અક ઉપાડીને ફેરવ્યું,	શામળીયાજી;	
મહા લીધી કર માંહેજ,	વર શામળીયાજી;	૨
નેમે શંખ જબ્બવીયો,	શામળીયાજી,	

તેણે ડાહ્યા મહીનામેર,	વર પાતલીયાજી;	
શેષનાગ તિહાં સળસળ્યા,	શામળીયાજી;	
ખળલળીયા સાચર સર્વ,	વર પાતળીયાજી;	૩
ગિરિવર ઢુંક ઢુટી પડ્યા,	શામળીયાજી,	
થર થર કંપે લોક,	વર પાતળીયાજી;	
કોઇક વૈરી જિપન્યો,	શામળીયાજી;	
ઈમ કરતાં કૃષ્ણ વિચાર,	વર પાતળીયાજી;	૪
આઠ્યા તિહાં ઉતાવલા.	શામળીયાજી;	
જીહાં છે નેમ કુમાર,	વર પાતળીયાજી,	
રૂપચંદ રંગે મલ્યા,	શામળીયાજી,	
તાહરંખળ જોવાની ખંત,	વર પાતળીયાજી;	૫

ઢાળ બીજી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

કૃષ્ણે કર લંબાવીયો,	હસી ખોલોને;	
તુમે વાળો નેમકુમાર,	અંતર ખોલોને,	
કમળ નાળ પરે વાળીયો,	હસી ખોલોને;	
ક્ષણ સુધિ લાગી વાર,	અંતર ખોલોને,	૧

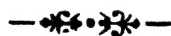
નેમે કર લાંબાવીયો,	હસી બોલોને;	
કૃષ્ણે નવિ વાદ્યો જાય,	અંતર બોલોને.	
હાથે કૃષ્ણ હિંચોલીયા,	હસી બોલોને;	
તિહાં હરિ મન અંખો થાય,	અંતર બોલોને.	૨
નારી જો પરણાવીયે,	હસી બોલોને;	
તો બળ આછેરૂં થાય,	અંતર બોલોને.	
ઈમ વિચારી કૃષ્ણજી,	હસી બોલોને;	
નિજ અંતેઉર સમજાય,	અંતર બોલોને.	૩
વિવાહ નેમ મનાવવા,	હસી બોલોને;	
સજ્જ થાઓ સઘળી નાર,	અંતર બોલોને.	
રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા,	હસી બોલોને;	
તાહરું અતુલી બળ અરિહંત	અંતર બોલોને	૪

દાળ ત્રીજી.

(રાગ ઉપરનો.)

રાધાજી ને રૂકિમણી,	ધોરા ગિરધારી,
સત્યલાભા જાંબુવંતી નાર,	અફટ પર હું વારી,

ચંદ્રાવતી શણ્ણગારીએ,	મેરા ગિરધારી,
ગોપી મલી ખત્રીશ હજાર	મુકુટ પર હું વારી ૧
વિવાહ માનો નેમજી	દેવર મેરાજી.
મને કરવાના બહુ કોડ,	એ ગુણુ તોરાજી.
નારી વિનાનું આંગણું	દેવર મેરાજી.
જેમ અણ્ણું ધાન,	એ ગુણુ તોરાજી. ૨
નારી જો ઘરમાં વસે,	દેવર મેરાજી.
તો પામે પરોણા માન,	એ ગુણુ તોરાજી.
નારી વિના નર હાળીજીસા,	દેવર મેરાજી.
વળી વાંઠા કંઈશે લોક	એ ગુણુ તોરાજી. ૩
છોકરવાદ ન કીજીએ,	દેવર મેરાજી.
તમે મ કરો તાણાતાણુ	એ ગુણુ તોરાજી.
રૂપચંદ રંગે મલ્યા,	દેવર મેરાજી.
હવે ઉત્તર આપે નેમ	એ ગુણુ તોરાજી. ૪

હાળ ચોથી.

(રાગ ગરખાની દેશી.)

નેમ કહે તમે સાંભલો,	મેરી ભાણીજી.
એ કિશો કામ વિકાર,	મેં ગત પાળીજી.

નારી મોઢે જે પડ્યા,	મોરી ભાભીજી;
તે રડવડીયા ગતિ ચાર,	મે ગત પામીજી. ૧
રાવણ સરિખો રોળવ્યો,	મોરી ભાભીજી;
જે લા' ગયો સીતા નાર,	મેં ગત પામીજી.
નારી વિષની કુંપલી,	મોરી ભાભીજી.
માયાની મોહન વેલ,	મે ગત પામીજી ૨
છપ્પન કોડી જાદવ મિથ્યાં,	મોરી ભાભીજી.
ધ્રુમ કુંહત વારોવાર,	મેં ગત પામીજી;
રૂપચદ રંગે મળ્યા,	મોરી ભાભીજી,
નેમ નહિ પરણે નિરધાર,	મેં ગત પામીજી. ૩

હાળ પાંચમી.

(રાગ ગરબાની દેશી.)

અવલા બોલ ન બોલીયે,	વરરાજીજી.
તમે પરણો નેમકુમાર,	મ કરો દવાજીજી.
એકવીશ તીથકર થયા,	વરરાજીજી.
તે તો સર્વ પરણ્યા નાર	મ કરો દવાજીજી. ૧
નારી ખાણુ રતન તણી	વરરાજીજી.
તેનું મૂલ્ય કેણે નવિ થાય	મ કરો દવાજીજી,

નારી માંહેથી નર નીપન્યા
 તુમ સરીખા શ્રીલગવાન
 નેમ ન જોલે મુખ થકી
 માંડયું વિવાહનું મંડાણ
 ઉગ્રસેન ઘર બેટડી
 તે નામે રાણુલ નાર,
 લીધું લગન ઉતાવળું,
 આખ્યાં લીલાં શ્રીફળ હાથ,
 જમણુ લાડુ લાપસી,
 વળી સેવધયો કંસાર,
 આછી જલેખી પાતલી,
 વલી માંહે ઘેવરનો ભાગ,
 ખારી પુરી ને દહીયરા,
 વળી ખાજને મગદલ,
 લાખણુસાઇ રેશમી,
 માંહે મોતીચુરનો સ્વાદ,
 ફૂર રાંધ્યો કમોદનો,
 માંહે મસૂરની દાલ,
 ખારેક ખજૂરને ટોપરાં,
 વળી ચારોળી ને દ્રાખ,

વરરાજાજી.
 મ કરો દવાજાજી. ૨
 વરરાજાજી,
 મ કરોદવા જાજી;
 વરરાજાજી,
 મ કરો દવાજાજી. ૩
 વરરાજાજી,
 મ કરો દવાજાજી
 વરરાજાજી,
 મ કરોદવાજાજી. ૪
 વરરાજાજી.
 મ કરો દવાજાજી.
 વરરાજાજી.
 મ કરો દવાજાજી. ૫
 વરરાજાજી.
 મ કરો દવાજાજી,
 વરરાજાજી.
 સખળદીવાજાજી. ૬
 વરરાજાજી.
 સખળદીવાજાજી.

લવીંગ સોપારી એલચી
 વળી પાનનાં બીડાં સાર,
 સબ્બન કુટુંબ સંતોષીયા;
 બહુ કીધી પહેરામણી સાર
 જાન લઇ યાદન ચઢ્યા
 વલી પાખરીયા કેકાણુ,
 હુથી રથ શણુગારીયા
 વળી કેશરીયા અશ્વાર,
 ઇંદ્ર જોવાને આવીયા,
 ઇંદ્રાણી ગાવે ગીત,
 તોરણુ આવ્યા નેમજી
 તેને નીરખે રાજુલ નાર
 રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા,
 એ જોવા સરખી જાન,

વરરાજીજી.
 સખગદીવાજીજી ૭
 વરરાજીજી;
 સખગદીવાજીજી
 વરરાજીજી.
 સખગદીવાજીજી. ૮
 વરરાજીજી
 સખગદીવાજીજી.
 વરરાજીજી
 સખગદીવાજીજી ૯
 વરરાજીજી.
 સખગદીવાજીજી.
 વરરાજીજી.
 સખગદીવાજીજી. ૧૦

— ❀ ❀ ❀ —

ઢાળ છઠી.

(રાગ ઉપરનો.)

સખી કહે વર શામળો,
 તે હીસે રાજુલ નાર,

એ હીસેજી.
 હમડું હીસેજી.

કાળા ગયવર હાથીયા,	એ દીસેજી;
વળી કાળો મેઘ મહાર,	હમડું હીસેજી. ૧
કાળી અંજન આંખડી,	એ દીસેજી.
તેનું મૂલ કેલે નવિ થાય,	હમડું હીસેજી.
કાલો કસ્તુરી કુંડી,	એ દીસેજી;
કાળા કૃષ્ણાગર કેશ,	હમડું હીસેજી. ૨
રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા;	એ દીસેજી.
સખી શામળીયો ભરથાર	હમડું હીસેજી. ૩

ઢાળ સાતમી

(રાગ ગરબાની દેશી)

પશુઅ પાકાર સુણી કરી,	શુધ લીધીજી;
વિચારે શ્રીવીતરાગ,	તેણે દયા કીધીજી.
જો પરાણુ તો પશુ મરે	શુધ લીધીજી;
મૂકી અનુકંપા જાળ,	તેણે દયા કીધીજી; ૧
ઈમ જાણી રથ વાળીયો,	શુધ લીધીજી;
ફેરવતાં દીન દયાળ,	તેણે દયા કીધીજી.
પશુ અંધન સર્વ તોડીયાં	શુધ લીધીજી.

તે સર્વ ગયા વનમાંહે, તેણે દયા કીધીજી. ૨
 રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા, શુધ લીધીજી;
 પ્રભુ દીધું વરસીદાન, તેણે દયા કીધાજી. ૩

દાળ આઠમી.

(રાગ ઉપરનો)

રાજેમતી ધરણી ઢળ્યાં:	મોરા બહાલાજી;
અવશુણુ વિણુ દીનાનાથ,	હાથ ન અડ્યોજી.
આંગણુ આવી પાછા વળ્યા,	મોરા બહાલાજી.
ક્ષત્રિય કુલમાં લગાવી લાજ,	હાથ ન અડ્યોજી. ૧
તમે પશુ તણી કણુ કરી;	મોરા બહાલાજી,
તમને માણસની નહિ મહેર,	હાથ ન અડ્યોજી
આઠ ભવ થયાં એકઠાં,	મોરા બહાલાજી,
કીધા તુમશં રંગરોળ,	હાથ ન અડ્યોજી, ૨
નવમે ભવે તમે નેમજી,	મોરા બહાલાજી;
સુજને કાં મેલી જાઓ,	હાથ ન અડ્યોજી,
મારી આશા અંબર જેવડી,	મોરા બહાલાજી;
તમે કેમ ઉપાડી કંથ,	હાથ ન અડ્યોજી,

મેં ફડા કલંક ચઢાવીયાં,	મેરા બહાલાજી;
નાખ્યા અણુદીઠા આજ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી.
મેં પંખી ઘાલ્યાં પાંજરે,	મેરા બહાલાજી;
વળી જળમાં નાખી જાળ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૪
મેં સાધુને સંતાપીઆ,	મેરા બહાલાજી;
મેં માય વિછોડ્યા બાળ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી;
મેં કીડી દર ઉઘાડીયાં,	મેરા બહાલાજી;
વળી મરમના બોલ્યા બોલ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૫
અણુજળ પાણી મેં ભર્યા,	મેરા બહાલાજી;
મેં ગુરને દીધી ગાલ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી;
મેં કઠિણ કર્મ કીધાં હથે,	મેરા બહાલાજી;
તે આવી લાગ્યાં પાપ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી. ૬
ઇમ કરતાં રાજુલ આવીયાં,	મેરા બહાલાજી,
શ્રીનેમીશ્વરની પાસ,	હાથ ન ઝાલ્યોજી.
રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા,	મેરા બહાલાજી;
રાજુલે લીયો સંવત્ર લાર	હાથ ન ઝાલ્યોજી; ૭

ઢાલ નવમી

[રાગ ગરબાની દેશી]

શ્રી નેમ રાજેમતી એકઠાં,	સાહેલડીયાં
જય ચલ્યાં શ્રીગિરનાર,	જિન ગુણ વેલડીયાં;

પૂઠેથી રાબુલ રીભવીયાં,	સાહેલડીતાં	
સંજમ વતી રાજકુમાર,	જિનગુણ વેલડીયાં,	૧
આજા લેઈ રાબુલ એકલી,	સાહેલડીયાં;	
ગિરનાર ઉપર ગુફા માંહે	જિનગુણ વેલડીયા,	
વાટે ભતાં વર્ષા થયો	સાહેલડીયાં;	
ભીંભણા રાબુલના ચીર,	જિનગુણ વેલડીયાં.	૨
ગુફા માંહે જઈ સુકવ્યાં,	સાહેલડીયાં,	
લાગું તે કાચું નીર,	જિનગુણ વેલડીયાં	
અતિ સુકુમાલ સોહામણું,	સાહેલડીયાં	
રાણી રાજમતીનું શરીર	જિનગુણ વેલડીયાં,	૩
રહનેમિ તપસ્યા કરે,	સાહેલડીયાં,	
દેખી રાજેમતી નિચોવે ચીર,	જિનગુણ વેલડીયાં,	
અગટ થઈ તે બોલીયો,	સાહેલડીયાં,	
ભાલી મ કરો મન ઉઠાસ,	જિનગુણ વેલડીયાં.	૪
નેમ ગયો તો લલું શયું,	સાહેલડીયાં,	
આપણે કરશું ભોગવિલાસ,	જિનગુણ વેલડીયાં.	
ઉત્તમ કુળમાં ઉપનો,	સાહેલડીયાં,	
તું બોલ વિચારી બે.લ,	જિનગુણ વેલડીયાં,	૫
સંયમ રત્નને હારીયા	સાહેલડીયાં,	
વળાં કીધી વ્રતની ઘાત;	જિનગુણ વેલડીયાં,	
રહનેમિ તવ બોલીયા	સાહેલડીયા	
માતા રાજમતી ઉગાર	જિનગુણ વેલડીયાં	૬

નેમીશ્વર કને મોકલ્યા
 ફરી લીધો સંયમ ભાર
 નેમ રાબુલ કેવળ લઈ
 પહોતા મુક્તિ મોઝાર
 પીયુ પહેલાં મુગતં ગયાં
 રાજમતી તેણી વાર
 રૂપચંદ્ર રંગે મળ્યા
 પલુ ઉતારો લવપાર

સાહેલડીયા
 જિનગુણ વેલડીયાં
 સાહેલડીયાં
 જિનગુણ વેલડીયાં ૭
 સાહેલડીયાં
 જિનગુણ વેલડીયાં
 સાહેલડીયાં
 જિનગુણ વેલડીયાં

ધૃતિ સમાપ્ત

શ્રી નેમનાથની સજ્જાય.

— ❀ ❀ ❀ —

નેમ નેમ કરતી નારી, કોઈની ન ચાલી કારી,
 રથ લીધો પાછો વાગીરે, સાહેલી મારી.

કરમે કુંવારા રહ્યા રે; સાહેલી મોરી.
 મનથી તો માયા મુકી, સુની તો દીસે સેજલડી,
 હવે માફે કાણુ બેલીરે, સાહેલી મોરી.
 ચિત્ત માફે ચોરી લીધુ, પ્રીતિથી પરવશ કીધું,
 દુઃખડું તો અગને દીધુ રે સાહેલી મોરી.
 જાવમાં જાદવરાયા, આઠે ભવની મુકી માયા,
 આવો શીવાદેવી જાચારે, સાહેલી મોરી.
 આજતો જની ઉદાસો, તુમ દરિસન દો ખ્યાસી,
 પરજીવાની હોતી આશી રે સાહેલી મોરી.
 માછલી તો વીણુ નીર, જયલ્લી તો રાખી ક્ષીણુ,
 દા'ડા કેમ જાસે પીયરીયે સાહેલી મોરી.
 જોના નવિ મળી જોડો, આઠેભવની પ્રીતિ તોડી,
 જાણપણે ગયા છોડીરે સાહેલી મોરી,
 જોજન્નું તો કેમ જાશે, સ્વામિ વિણુ કથમ રે'વાશે
 દુઃખડા કેને કહેવાશે સાહેલી મોરી.
 દેહીતો દાઝે છે મોરી, સ્વામી શું વિસારી મેલી,
 તમે જાંચા મને તારીરે સાહેલી મોરી.
 જથુડા ઊડાવી લીધા, પ્રભુએ અમય દાન દીધાં,
 ઉડાસી તો અમને કીધારે, સાહેલી મોરી.
 રાજુક પ્રીત્યારે એકું, સુખ છે સ્વપ્ના બેવું

હવે પ્રભુ નેમ સેવુંરે
 વનમાં વૈરાગ્ય આણી, સેસાવન ગયા ચાલી
 સંજમ લોધો મન બાવીરે. સાહેલી મોરી.
 કરમનો કરીને નાશ, જઇ પહોંચ્યા શીવપુર વાસ,
 રત્નવિજય કહે શાખાશરે સાહેલી મોરી.

—→*←—

છઠ્ઠા આરાની સજખાય.

છઠ્ઠો આરો એવો આવશે જાણશે જિનવરદેવ
 પૃથ્વી પ્રલય થાશે વરશશે વિરવામેહ,
 રે જીવ ! જિન ધર્મ કિજીએ. ૧

તાવડે ડુંગર તરડસે વાએ ઉડી ઉડી જાય,
 ત્યાં પ્રભુ ગૌતમ પૂછીઓ પૃથ્વી બીજે કેમ થાય. ૨

વૈતાલયગિરીનામે શાશ્વતિ ગંગા સિંધુ નદી નામ,
 તેણે બેકે બહું લેખડ બોતેર બીલનીખાણુરે. ૩

સરવે મનિસ તિહાં રેહસે મનખા કેરીખાણુ,
 સૌલ વરસનું આઉખું મુંઢા હાથની કાયરે. ૪

છ વરસની સ્ત્રી ગર્ભ ધરે દુઃખી મહા દુઃખ થાય.
 રાતે ચરવા નિકળે દિવસે બિલ માંહે જાયરે. ૫

સરવ લખી સરવ માછલો મરી ચરી દુર્ગ મલિ જાય.

નવ નારિ હોશે બહુ દુરગંધિત સકાયરે. ૬
 પ્રભુ બાલની પરે વિનવું છટે આરે જનમ નિવાર,
 કાંતિવિજય કવિરાયનો મેઘ ભણે સુખ માલ રેળવ,

ત્રિશલા માતાની સજ્જાય.

શીખ સુણો સખી માહરી બોલોને વચન રસાળ,
 તુમ કુખડીએરે ઉપજ્યા સૌભાગી સુકુમાળ,
 ત્રિશલા ગરભને સાચવે, ૧
 તીખું કડવું કસાયલું ખાટા ખારાની જાત,
 મધુરા રસ નવિ સેવિએ વપુ મલય પરિહાર ત્રિશલા. ૨
 અતિ ઉતું અતિ શિયલડું નયણે કાજળ રેખ,
 અતિભોજન નવી કીજીયે તેલ ન ચોપડીયે રેખ. ત્રિશલા. ૩
 સ્નાન વિલેપણ તાહરું મન જાણી દુખમાંય,
 હળવે મધુરે પોલીયે, આસી સુખની વાડ. ત્રિશલા. ૪
 ગાડા વહેલ વિડોળતા ધબધબ બંધન ચાલમ ચાલ,
 અતી શિંચળ જગ સેવના બિલસે પુત્રના કાજ; ત્રિશલા. ૫
 જેમ જેમ દોહલા ઉપજું તેમ તેમ દેએ બહુમાન.
 સોગ સંયોગ ને વારએ હોશે પુત્ર નિદાન,
 ત્રિશલા ૭ ૬

એણી પરે ગર્ભને પાળતાં પુત્ર થયો શુભ ધ્યાન,
સંઘમાં જે જે રે સહુ કરે હીરવિજય ગુણુ ગાય

ત્રિશલાઠ ૭

—❀❀❀—

તેર કાઠીયાની સજ્જાય.

એતન તું તારું સંભાળકે ક્યાંથી આવીયો,
ક્યાંરે જવાનો વિચાર કે કેમ બેસી રહ્યો ૧
ઘર લાગ્યું છે તારું એલવતો કાં નથી.

પછી થાશે વિનાશ કે ચોરના લય થકી. ૨
તેર કાઠીયા નિત્ય તારું હરણુ કરે,

ક્રોધ માન માયા લોભ કે જર્મને એમ કહે; ૩
એનો માલ અનગળકે ચોકી વીના રહે,

આપણે કરોને વિચાર કે જમ્યે એને ઘરે ૪
મોહરાયની ધાડ પડી એને ઘેર જઈ,

જ્ઞાન દ્રવ્ય તેણે લીધું ત્રણે રત્ન સહી ૫
પછી થયો નિરધન કે દારિદ્ર રિપયો,

જ્ઞાની ભાલે એમ વાણી એનો માલ બહુ ગયો. ૬
રયો કરે છે રોજગાર દેવાલુ કુંડીયું,

અધોમતિનું હુઃખ તેણે જહુ વેઠીયું. ૭

સુદ્ધમ ખાદર પજ્જ અપ્પં નિગોદમાં	
પૃથ્વી પાણી તેડ વાઉંકે વનસ્પતીમાં	૮
કાળ અનંતા અનંત કે ઉચો આવીયો	
શ્રાવક કુલ સહિત મનુષ્ય ભવ પામીયો	૯
દેવ ગુરૂ સંજોગ દ્રષ્ટાંત દશે ૧ ભલા.	
પૂર્વ વિનાનીને જોયકે દુઃખ નિરધન તણા	૧૦
હવે હું ક્ષણ એક ગાદલમા નવી રહું;	
અંદ્રપ્રભુ અવધાર કે સેવા નિત્ય કરું;	૧૧
ભાગે કરી ભવસાગરે કર્મ કથા કહી;	
તુમે છો જ્ઞાની ભંડાર સકલ ગુણે સદી	૧૨

શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથનું

સ્તવન.

(રાગ—મહાવીર પ્રભુ ઘરે આવે.)

નિત્ય સમરૂ સાહેબ સયણા,
 નામ સુણતાં શીતલ વયણાં,
 ગુણ ગાતાં ઉલસે નયણાંરે
 શંખેશ્વર સાહિબ સાચો ખીજનો આસરો કાચોરે
 શંખેશ્વર સાહિબ સાચો,
 દ્રવ્યથી દેવ દાનવ પૂજે

શુભ સંચિત મુથાગ લીને

ઝરિહા પદ ચરીમલ ઇને

મુદ્રાપદમાં સત રાંજેરે

શંખેશ્વર૦ ૨

સમે વેગ તણ ઘરવાસો

પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર થાશે

તવ મુક્તિપુરીમાં જાશે

શુભ લોકમાં વંચણું ગવાશેરે

શંખેશ્વર૦ ૩

અને દામોદર છન વાણી

અસાડી શ્રાવક જાણી

જિન વંદી નીજ ઘર આવે

પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવેરે

શંખેશ્વર૦ ૪

તણ કાલને ધુપ ઉવેખે ઉપજારી શ્રી જિન સેવે

પછી તેહ વૈમાનિક થાવે તે પ્રતિમા પણ તિહાં લાવેરે શં. ૫

ઘણું કાળ પૂછ બહુ માને, વળી સૂરજ ચંદ્ર વિમાને;

નામ લોકનાં કંઈ નિવાર્યાં, જ્યારે પાર્શ્વપ્રભુ પધાર્યારે શં. ૬

એ દુશ્મન રહ્યો રણ ઘેરી, છૂટ્યા નવં જાયે વૈરી

જરાસંઘ જરા તવ મેલી, હરીબળ વિના સઘળા ફેરીરે શં. ૭

નેમીશ્વર ચોફી વિલાસી, અઠમ કરે વનમાળી;

તુહી પદમાવતી બાળી, આપે પ્રતિમા અંક અમાલીરે શં. ૮

પ્રભુપાર્શ્વની પ્રતિમા પૂછ, બલવંત જરા તજૂ મૂછ;

છંટકાવ નવણ જળ જોતી, બહુવૃત્તી જસ બાય જોતીરે. શંખેશ્વર ૬
 શંખ પૂરીને સૌને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે;
 મંદીરમાં પ્રભુ પધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવેરે. શંખેશ્વર. ૧૦
 રહેજે જિનરંજ હબુરે, સેવક મનવાંચિછત પૂરે;
 એ લેટણ પ્રભુજીના કાળે, શેઠ મોતીભાઈના રાજેરે. શં. ૧૧
 નહાના માણેક ઠેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમચંદ વીરચંદ,
 રાજનગરથી સંઘ ચલાવે, ગામે ગામના લોક મળીઆવેરે. શં. ૧૨
 અઠાર અઠોતેર વરશે, ફાગણ વઢી તેરસ દિવસે,
 જિન વંદીને આનંદ થાવે; શુભવીર વચન રસ ગાવેરે. શં. ૧૩

—શ્રી•કૃષ્ણ—

પાંચ્વસ્તુતિ.

ગયા ગંતાતીરે, અવધિબલથી નાગ જલતૌ,
 દીઠા દીધી શિક્ષા, તપસી જન તે કોષ કરતૌ;
 નિયાણું બાંધીને મરી કમઠ થઈ કબૂટ કરતૌ,
 કરૂણાવારિષે ! પ્રભુ ! નમું નમું વાર સતસૌ. ૧

—શ્રી•કૃષ્ણ—

પાર્શ્વનાથનું

સ્તવન.

ગંગા તટે તપોવનમાંરે ગની રચના ભારી:
પંચ અગ્નિથી તપતોરે તાપસ બહુ અહંગારી. ગંગા. ૧

પાર્શ્વકુંવર આવી કહે મુણુ તપસી એક વાત
આવડી તપસ્યા કયા કરે જીવ બળે સાક્ષાત
ભણ્યા વિના તપ ફળરે નથી કામ શુભકારી
અજ્ઞાનીની તપસ્યારે દુરગતી અધિકારી. ગંગા. ૨

તવ તટકી તાપસ કહે મુણુ તું રાજકુમાર
અશ્વ ખેલાવી જઇ કરી શું ભણે તપસ્યા સાર
તવ અગ્નિ બલતોરે કઠાબોયો પન્નગ ભારી
નવકાર સુણાવીરે કીધો ઈન્દ્ર અવતારી, ગંગા. ૩

કમઠકાર જોગી ચ્યવી થયો તે મેઘકુમાર
પાર્શ્વ પ્રભુની ઉપરે વરસાવે જલધાર
પૂર્વ ભવ વૈરેરે કરે ઉપસર્ગે ભારી
ઈદ્રાસન ચલીયોરે ગુવે અવધિ ધારી ગંગા. ૪

ધરણેન્દ્ર પદમાવતી આવ્યા તિહાં તતકાલ
ભૂચી પીઠ રચી કરી થાપ્યા ત્રિભુવનપાસ
ફણી છત્રની છાયરે પ્રભુ મસ્તક ધારી

કપટ કર્મને જાણીરે દીયે શિક્ષા ભારી. ગંગા ૫
 ઓગણીસે એકાવને અહમદનગર સતવી સાલ
 બાલમિત્રની અર્જથી થાપ્યા ત્રીભુવનપાશ
 મેં જાણ્યો ભવિ ગાવેરે મુણે તમે નરનારી
 કહે હંસવિજયજીરે પામો તમે ભવપારી. ગંગા. ૬
 ઇતિ.

—❀❀❀—

દશ તીર્થકરોની સ્તુતિ.

—❀❀❀—

વસંતતિલકા.

—❀❀❀—

દીક્ષા પ્રહિ પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
 જે ભવ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું.
 એવા પ્રભુ પ્રણુમીયે પ્રણયે તમેને
 મેવા પ્રભુ શિવતણા અર્પો અમેને

ભાંયો રૂપી કમળને વિકસાવનારા
 ભાવો સમસ્ત જગના વળી જાણનારા,
 કર્મો થકી અજિતને નમીને ઉમંગે,
 રહેવા અહું અહનિશ પ્રભુ આપ સંગે ૨

ભાંયો તાગી સકળ ભીતિ નિવારનારી,
 વાણી વિભુ ! પિયૂષના સરખી તમારી,
 તે દેશના સમયની હજી જે વિહારી,
 યુદ્ધિ કરો સરળ સંભવનાથ ! મારી. ૩

અભોનિધિ વિધુ થકી પ્રસરાય જેવો,
 સ્યાદ્વાદ વિસ્તૃત કર્યો જગમાંહી તેવો.
 તે પ્રેમથી પ્રણુમીયે અભિનંદનસ્વામી,
 મુક્તિ મહંત સુખ દાયક આજ પામી. ૪

સંધ્યા સમે રવિ જતાં શશી બહાર આવે,
 બંને તણા કિરણ જથ્થું નભને દીપાવે,
 દેવો તણા નમનથી થઈ તેવી કાંતિ,
 તે શ્રી પ્રભુ સુમતિના ચરણેજ શાંતિ ૫
 મોહાદિ વૈરિ હણવા વયુ લાલ કીધું,

તેને હણી ક્ષણિકમાં શિવ સુખ લીધું,
તે પતિના ચરણમાં મધુઓ બનીને
રહેવું ગમે અહર્નિશે અમને રમીને ૬

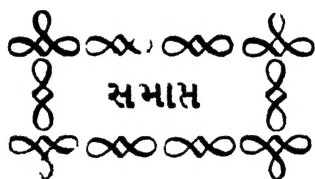
સઘો રૂપી ગગન મંડળ માંહિ વ્યાપી,
ને સૂર્યની જ્યમ રહી સદુ વાત કાળે,
જેના પ્રતાપ બળથી મધવા નમે છે,
તે શ્રીસુપાર્શ્વ ચરણે અમને ગમે છે ૭

પ્રીકો પડે રવિ થતા જગ ચંદ્ર તે ક્યાં
જે શુક્લધ્યાન સરખું પ્રભુ સુખ તે ક્યાં.
જે દેવતા મનુજતા મનને હરે છે.

તે નાથ ચંદ્ર ચરણે ચિતડું ઠરે છે ૮

હસ્તે રહી અમલ નીર જલ્યાય જેવું
ધ્યાને કરી નિરખતાં જગ સર્વ તેવું
આનો પ્રતાપ મહીમાં નવિ ચિંતવાએ,
તે શ્રીસુવિધિ ચરણે મન શાંત થાએ. ૯

વર્ષાવીને નવીન મેઘ તણીજૂ ધારા
પ્રાણી તણે પૂરણ હર્ષ વધારનારા,
સ્વાદ્રાદ અમૃત જરા અમ ઉર નાંખે.
તે અર્જુમાં શરણ શીતલનાથ ! રાખે ૧૦

જાહેર ખબર.

અમારે ત્યાં દેશી તથા વિલાયતી ઉતની બાથ તથા
ચન્દલાની ધોયેલ તથા વિન. ધોયેલી દશીગો જેવી બેઠકો
નેવી ફાકાચત લાવે મળશે.

છપાય છે! છપાય છે! છપાય છે!

શ્રી કર્મ પ્રકૃતિ વિચાર.

જ્ઞાનાવરણીયાદિ આદિ કર્મની મૃત્યોત્તર પ્રકૃતિનો અર્થ
તથા નિર્જરણા કેટલા પ્રકારે થાય છે તેનું સવિસ્તૃત્વજ્ઞન
જલ્દન્યોત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ઉઠાડરણી વિગેરેનું સારી રીતે વિવેચન
કરવામાં આવેલ છે માટે જલ્દી આડક તરીકે નામ નોધ તો
કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૫-૦

લખા:—

શિવલાલ ઝવેરચંદ સંવડી.

C/o. દેશી મણિલાલ તલકશી.

મેરડી ખજાન-વીરમગામ

